

на ринку. Із цією метою наднаціональні органи управління ЄС і національні уряди формують правові, організаційні й економічні умови й механізми для створення інформаційних систем, проводять активну освітню, науково-технічну й інноваційну політику.[3]

Таким чином, ЄС сьогодні - це наймогутніше об'єднання країн, що має важливе значення для економічного розвитку Європейського регіону. Економічний потенціал ЄС характеризується високим рівнем розвитку продуктивних сил, динамічністю й пропорційністю росту економіки, що підвищується ефективністю виробництва, його комплексною механізацією й автоматизацією, ростом кваліфікації кадрів, перевагою третинного сектора в галузевій структурі економіки ЄС. По чисельності населення, частці у світовій торгівлі ЄС є регіоном-лідером серед розвинених країн. Населення Європейського Союзу постійно збільшується, незважаючи на демографічні проблеми, і це говорить про те, що внутрішній ринок та економічний потенціал постійно зростають. Такі аргументи є прямим підтвердженням правильності євроінтеграційного вектора розвитку України в сучасних умовах.

Список використаних джерел:

1. *Бородій О.В. Досвід Польщі для інтеграції України в Європейський Союз. [Електронний ресурс] / О.В. Бородій // Найковий вісник НЛТУ України. - 2010. - № 20. - С. 311-318. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvntu/20_4/311_Borodij_20_4.pdf. - 02.01.2011. - назва з екрану.*
2. *Офіційний сайт Європейської статистики. - [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ec.europa.eu/eurostat>.*
3. *Майданик О.О. Економіка ЄС: сучасний стан і перспективи. [Електронний ресурс] / О.О. Майданик // Наукові записки. - Т 19. - С. 266-269. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/naukma/Spec/2001_191/63_maydanyk_oo.pdf. - 29.12.2010. - назва з екрану*

Юрій ХАЛУС
науковий керівник:
к.е.н., доц. Білецька І.М.
ІФННІМ THEY

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Ресторанний бізнес – одна з сфер вітчизняної економіки, в якій з самого початку економічних реформ повною мірою виявилися ринкові відносини. Це найдинамічніший і високодохідний, а отже, перспективний для інвестицій і привабливий для підприємців сегмент українського ринку послуг.

Дослідженнями проблем і перспектив розвитку ресторанної галузі в цілому і, зокрема, в Україні присвячено праці вітчизняних та зарубіжних

вчених А. Аветісової, О. Азарян, Е. Батраєвої, А. Затуліветрова, В. Карсекіна, Г. Мтвралашвілі, О. Оліфірова, В. Пивоварова, Г. П'яницької, Ю. Сала, А. Уланова, С. Хмирової, Б. Шелегеди. Проте, оскільки розвиток сучасного ресторанного бізнесу залежить від загальних тенденцій динаміки економіки держави, кон'юнктури споживчого ринку, змін структури попиту та пропозиції, розвитку нових форм організації бізнесу тощо, то питання моніторингу тенденцій його розвитку є актуальним.

Метою даної наукової публікації є дослідження стану та основних тенденцій розвитку ресторанного господарства України на сучасному етапі.

Сьогодні ресторанне господарство – це вид економічної діяльності суб'єктів господарської діяльності щодо надавання послуг відносно задоволення потреб споживачів у харчуванні з організуванням дозвілля або без нього. Дослідження особливостей розвитку ринку ресторанного господарства в Україні визначили, що сьогодні на ринку виділяють три основні мережеві утворення: елітних підприємств ресторанного господарства; підприємства формату Quick@Casual (так званий «фаст-фуд» елітного типу, нерідко обслуговування здійснюється офіціантами – наприклад «Пан Піцца», «Челентано», «Здоровенькі були», «Домашня кухня» тощо); заклади швидкого харчування («McDonald's», «Швидко», «Ростік's»).

Станом на кінець 2013 р. у розрахунку на 100 тис. населення у країні функціонувало сім ресторанів; 120 кафе, закусочних, буфетів; 35 барів; 14 їдалень та інших закладів ресторанного господарства.

Слід зауважити, що в Україні на ресторанному ринку відбувається постійна ротація: одні заклади відкриваються, а інші закриваються, але сукупно з 1990 р. по 2009 р. кількість закладів громадського харчування постійно зменшувалася. Лише за 2009-2012 рр. ситуація на ресторанному ринку України дещо покращалася: їх кількість зросла на 3,5 тис. підприємств (табл. 1) [1].

Таблиця 1

Мережа ресторанного господарства України

Роки	Всього, од.	У тому числі, %			
		ресторани	бари	Кафе, закусочні, буфети	Столові, доставка їжі
2000	33132	4	11	47	38
2005	27345	4	10	46	40
2009	24946	5	11	43	41
2011	19825	7	12	50	31
2013	23369	6	10	40	44

Таким чином, можна зробити висновок, що криза багато в чому допомогла подальшому розвитку ресторанного ринку. З нього пішли непрофесійні і випадкові оператори, найчастіше немережеві заклади, які не змогли упоратися з наслідками кризи. Криза в цьому сегменті ринку випробувала перш за все лояльність аудиторії та правильність обраної закладом концепції (цільова аудиторія, цінова категорія закладу, тип кухні, характер обслуговування, інтер'єр). За інформацією Асоціації ресторанного

бізнесу України вітчизняні підприємства ресторанного господарства матимуть стійку позитивну динаміку у перспективі, адже вони є привабливими як довгострокові інвестиції на рівні об'єктів із середньою прибутковістю 15-20% [1]. За прогнозами аналітиків розвиток відкритої мережі ресторанного господарства слід очікувати за двома основними напрямками: перший – розвиток підприємств швидкого харчування; другий – розвиток ресторанів середнього рівня.

Список використаних джерел:

1. Боднарчук Л. Аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства ресторанної галузі / Л. Боднарчук: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://mev-hnu.at.ua/load/mizhnarodna_naukovo_praktichna_internet_konferencija/7_upravlinnja_ekonomichnoju_bezpekoju_promislovikh_pidpriemstv/8-1-0-96

Уляна МОЧКОДАН
науковий керівник
к.е.н., доц. Михайлишин Л.І.
ІФННІМ THEY

МІЖНАРОДНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ПОТОКИ УКРАЇНИ: ГЕОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ ТА СФЕРИ ВИКОРИСТАННЯ

У сучасному глобальному економічному просторі важливу роль відіграють транснаціональні корпорації, які визначають напрям розвитку світової економіки. Лідируючі позиції розвинутих країн світу базуються, насамперед, на величезному впливі їх транснаціональних компаній на економіку інших країн. Під впливом глобалізації та інтеграції до світового господарства транснаціональні корпорації завойовують все нові і нові ринки збуту і прагнуть подальшого розширення своєї економічної влади. На сьогодні, транснаціональні корпорації є невід'ємною складовою будь-якої зовнішньоекономічної діяльності розвинутої країни.

Для сучасної України, що активно включилася в процес євроінтеграції, проєвропейська транснаціоналізація підприємств може стати економічним механізмом, який визначить нові пріоритети суспільного відтворення та розвитку, цілі зовнішньоекономічної політики, особливості та умови участі країни в міжнародному поділі праці.

Отже, відтік капіталів країн-інвесторів які входять до семи найрозвиненіших країн світу (Німеччини, Великої Британії та Франції), з легкістю компенсується капіталом острівних країн (Кіпром та Віргінськими островами). Обсяги іноземних інвестицій в Україну Ви маєте змогу переглянути на наступній карті (рис. 1).